

DUBORG-SAMFUNDET

2019

Vigtigt!

Vigtigt!

Vi har for nogen tid siden fået besked fra Danske Bank om, at det ikke er muligt for Duborg-Samfundet at opretholde sin foreningskonto i banken, medmindre Duborg-Samfundet registreres som en regulær forening i Danmark. Indtil nu har Duborg-Samfundet været en mere uformel sammenslutning, der har været forvaltet af et arbejdsudvalg, der nu i november 2019 består af Erik Jensen, Rudolf Føh, Ole Møller og Gunnar Dyrvig. Efter overvejelse af forskellige løsningsmuligheder for problemet er arbejdsgruppen kommet frem til at foreslå, at Duborg-Samfundet oprettes som en såkaldt frivillig forening med registrering ved erhvervsstyrelsen i Danmark. Det kræver afholdelse af generalforsamling, udarbejdelse af vedtægter og regulært valg af en bestyrelse. Det er ikke arbejdsudvalgets mening, at Duborg-Samfundets virke på nogen måde skal ændres, men det drejer sig blot om at få nogle formelle ting bragt i orden. Den nuværende arbejdsgruppe vil også være villig til at fortsætte sit arbejde som bestyrelse, hvis en generalforsamling skulle ønske det.

Arbejdsudvalget er klar over, at kun et fåtal af de mulige medlemmer af foreningen Duborg-Samfundet vil have mulighed for at komme til generalforsamling i Flensborg, men man vil have mulighed for at give sin mening til kende på Duborg-Samfundets hjemmeside: <http://www.duborg-samfundet.dk>. Alle modtagere af Duborg-Samfundets årsskrift på tryk eller i elektronisk form vil vi betragte som selvfølgelige medlemmer af foreningen Duborg-Samfundet.

Arbejdsudvalget vil senest en uge inden den stiftende generalforsamling lægge et udkast til vedtægter ud på Duborg-Samfundets hjemmeside. Det samme vil ske med referatet fra generalforsamlingen, der naturligvis også vil komme med i bladet næste år. Af økonomiske grunde vil vi helst undgå postforsendelse forinden.

Eventuelt kunne foreningsdannelsen af formelle grunde glippe. Derfor beder arbejdsgruppen om, at bidragsydere fra Danmark for en sikkerheds skyld indbetaler deres bidrag inden 20. februar 2020, da Danske Bank har lovet, at kontoen under ingen omstændigheder lukkes inden ultimo februar 2020.

**Indkaldelse til stiftende generalforsamling for foreningen Duborg-Samfundet
lørdag den 18. januar 2020 kl. 15 i Duborg-Skolens fællesområde**

Dagsorden: 1. Diskussion af og vedtagelse af vedtægter
2. Valg af bestyrelse 3. Eventuelt

Generalforsamlingen kan tilføje punkter til dagsordenen.

Med venlig hilsen

Erik Jensen Rudolf Føh Ole Møller Gunnar Dyrvig

Dimission 2020 og jubilarsammenkomst

Dimission af studenterne 2020 finder sted fredag den 19. juni kl. 17 i fællesarealet på Duborg-Skolen. Her begynder også de danske årsmøder, der markerer 100-året for Genforeningen og for den nye grænsedragning.

Jubilarsammenkomsten finder sted i Duborg-Skolens festsal samme dag kl. 15-16.30, således at de, der ønsker det, efterfølgende kan nå at deltage i dimissionen.

Duborg-Samfundet er vært ved en kop kaffe/te. Vi beder om tilmelding på erik2jensen@gmail.com – helst inden den 16.6.

OBS. Lige nu er renoveringen ikke afsluttet. Skulle det utænkelige ske, at renoveringen ikke bliver færdig til tiden, kan ændringer i ovenstående blive nødvendige. Følg med på Duborg-Samfundets hjemmeside i ugen før sammenkomsten.

Duborg-studerne 2010 afholder deres **10-års jubilarsammenkomst** lørdag d. 13. juni 2020 kl. 15-17 på skolen. Kontaktpersonerne er:

Stine Haarløv: stinehaarlov@hotmail.com

Lennart Dlubatz: ldlubatz@gmail.com

Jebbe Lukas Eberhardt: jebbe.eberhardt@gmail.com

Der er allerede oprettet en begivenhed på facebook. Husk studenterhuen. Husk, hvad der skete i tiden mellem huepåsættelse og dimission, hvis man ikke havde den på!

40års jubilarer

Studerne årgang 1980 markerer deres 40års jubilæum ved en sammenkomst lørdag den 13. juni 2020. Nærmere oplysninger fås hos Susanne Hoffmeister og Silke Jensen under denne mailadresse: SuHoffmeister@web.de

Rettidig omhu:

Kære studenter årg. 1971!

Vel vidende, at vi er i god tid, vil vi gerne allerede nu minde om, at vi har 50-års jubilæum sommeren 2021. Det kunne være vældig hyggeligt at mødes igen. I forbindelse med planlægning af dagen opfordrer vi jer derfor til at maile jeres aktuelle navn, adresse og evt. telefonnummer til en af os, så vi til sin tid kan sende information ud til alle. Vi får muligvis også brug for hjælp til at finde frem til dem, der ikke reagerer på denne opfordring.

Glædelig jul og godt nytår fra Ulla, Annegret og Jette

Skriv venligst til:

annegret@burbis.dk eller jettegc@mail.tele.dk”

Forord/ Åbningsreplik

I Duborg-Samfundet har vi hvert år et stort juleønske: at få et årsskrift ud inden jul

Her er 2019-udgaven! Den indeholder nyt fra skolen og et par spændende artikler af tidligere Duborgelever og en præsentation af Duborg-Skolens nye rektor Heino Aggedam, der tiltrådte den første oktober i år.

Der er portrætter af den afgangende rektor Ebbe B. Rasmussen, der efter 16 år på posten valgte at gå på pension.

Den nye rektor "arver" byggesagen, men forhåbentlig vil vi i hundredåret for skolens oprettelse opleve, at renoveringen af den gamle bygning afsluttes, og at skolens elever atter samles under samme tag. Også til dimissionen.

Der er grund til at sige tak til alle bidragydere til årsskriftet. Alle har beredvilligt skrevet om liv og karriere. Duborg-Skolens elever kommer vidt omkring og spænder vidt, og det er godt.

Her skal også bringes en særlig tak til Mucki Kvist, der i mange årtier har været med, og til Birthe Hein-Richter, der også i sin tid tilbød at være med i arbejdsudvalget. Begge har efter mange års god indsats valgt at udtræde af arbejdsudvalget.

I heftet kan du læse om dimissionen og jubilarsammenkomsten, men vær også opmærksom på meddelelser på hjemmesiden og i Flensborg Avis. Duborg-Skolen fylder rundt som et ægte barn af grænsedragningen i 1920, mens Duborg-Samfundet blev stiftet i 1825. og således "kun" fylder 95 i 2020. Der er kommet meget godt ud af den skuffelse, afstemningen i 2. zone dengang var.

Vær opmærksom på artiklen om vores bankforhold i Danmark. Det fører til, at Duborg-Samfundet atter må optræde som en forening, som det var i de første årtier. Der er stiftende generalforsamling på Duborg-Skolen lørdag den 18. januar 2020 kl. 15. Vi håber på et godt fremmøde, selv om vi realistisk også er klar over, at travle Duborgelever næppe farer til Flensborg, så kunne det dog være, at nogle, ikke mindst de, der bor i Sydslesvig, kunne forene en generalforsamling med besøg hos familie og venner.

God læselyst

På arbejdsudvalgets vegne

Erik Jensen

Ved Lone Anker Jakobsens død

Af Erik Jensen, Rektor fra 1989-2003

Lone Anker Jakobsen var et barn af højskolen, opvokset i Hjørring og på Vraa folkehøjskole, hvor hendes far, som hun var meget knyttet til, var højskolelærer. Det prægede hende og gav hende mange af de værdier, som hun levede på og bragte med i hele sin lange lærergerning ved Duborg-Skolen: Et kristent ståsted, et engagement i oplysningens og formidlingens tjeneste og en aldrig svigtende interesse for sine nærmeste medmennesker. Hun brændte således for sine elever og fulgte deres færden senere i tilværelsen med en utrolig hukommelse om den enkelte. Ligeledes tog hun sig fra dag et af nye kolleger, som hun indbød i sit hjem og viste rundt i Sydslesvig, så de hurtigt faldt til på skolen og i Grænselandet.

Sådan blev jeg selv mødt, da jeg for knapt 30 år siden kom til Flensborg. Lone var på det tidspunkt lærerrådets formand. Med hendes åbne og imødekomme-væsen begyndte vi ved det første møde en samtale, der fortsatte gennem alle årene til få dage før hendes død. Lone var altid loyal over for skolen. Hun blev rigtig gal, når nogen udenfor ytrede sig negativt om Duborg-Skolen, men samtidig var hun indadtil ikke få gange kritisk, når hun ikke var tilfreds med rektors dispositioner.

Lone var med i mange aktiviteter. Hun ville det hele og overkom meget, også udover skolegerningen.

Hun havde i flere årtier sin læsekreds i Læk, underviste på Syddansk Universitet i Sønderborg og var mangeårig formand for menigheden ved Harreslev danske kirke. Det var i hendes formandstid, kirkebyggeriet kom i stand efter en ihærdig og energisk indsats med indsamling af de fornødne midler. Det skal også nævnes, at hun straks påtog sig at læse samfundsfag op, da det som nyt fag kom på skoleskemaet.

Lone kunne lide at rejse, og det fortsatte hun med også i de seneste år, hvor helbredet svigtede. Hun ville ikke gerne acceptere, at hun skulle begrænse sig, for hendes videnstørst og nysgerrighed var usvækket.

Lone Anker Jakobsen samlede lærerkollegiet. Vi er mange, der har meget at sige hende tak for. Mindet om hende vil blive stående i taknemmelig erindring.

Mindeord om Lone Anker Jakobsen

Af Rektor Ebbe Rasmussen

På Duborg-Skolens vegne vil jeg gerne udtrykke den sorg, som vi føler, ved Lones død. For vi vidste jo godt, at Lone ikke har haft det godt i en årrække, med den sygdom hun led af. Alligevel kom dødsfaldet for nogle dage siden som en overraskelse. Sidste gang hun besøgte skolen var lige før jul, og da virkede hun som hun plejede, rimelig frisk, og hun bar som vanligt sine genvordigheder med stoisk ro og humor, tilsat et håb om, at en snarlig operation ville bringe lindring. Men sådan skulle det ikke gå. Og det er vi meget kede af.

Lone var tilflytter fra Vendsyssel, men vendte i virkeligheden tilbage til sin hjemegn, idet hun var født i Gelting, omend hun ikke fik nogen lang barndom i det sydslesvigske. Hun kom til Duborg-Skolen i 1974, 26 år gammel. Hun fratrådte i 2014 og fik dermed 40 år i tjenesten under 3 rektorer: ansat af Fanø, virksom på fuld kraft under Erik Jensen og med sine sidste 11 år under undertegnede.

Af en tilflytter nordfra at være, så blev hendes indlevelse i og kendskab til mindretallet forbilledligt. Hun blev én af de lærere, som viste skolens ansigt ude omkring. Hun engagerede sig, holdt sig orienteret, deltog i det lokale liv, kørte rundt til møder, udstillinger, koncerter, foredrag, var medlem af foreninger, fx i menighedsråd, Foreningen Norden, og i komiteen omkring mindesmærket ved Harreslev Banegård. I sit otium blev hun også rundviser på Kobbermølle Museum.

Som historiker havde Lone en omfattende viden om sydslesvigske forhold. Hun følte sig som elev og arvtager af Duborg-Skolens legendariske historiker Knud Rasmussen. Og det var en forpligtelse, hun tog alvorligt. Hendes brede engagement og involvering bevirkede, at hun kom til at kende rigtig mange personer i Sydslesvig, og endnu flere af omtale. Hun var opmærksom på både de store linier og på de nære, personlige forhold.

Det er så imponerende, at man næsten kommer til at underbetone, at Lone også fungerede som en dygtig og afholdt lærer på skolen. Hun supplerede i 90'erne sine fag, historie og dansk, med det nye fag, WIPO, på dansk: samfundsfag. Både som underviser og studievejleder engagerede hun sig i årenes løb uhyre i eleverne og gjorde utrolig meget for dem.

De mange år på skolen gav hende en vis grad af frimodighed, ”alderens ret” til at gøre som hun ville, bl.a. i kollegial sammenhæng, hvor hun af og til gjorde

sig bemærket som en anden Nille ved at uddele verbale prygl med Mester-Erik, når folk opførte sig for tosset og uciviliseret. Men man skulle ikke tage fejl. Bag ved de faste meninger og irettesættelserne stod et overordentlig tolerant og bredtfavnende menneske.

Lone har kaldt sig selv for skolens mest konservative lærer. Man kunne få den mistanke, at hun hermed mente, at hun interesserede sig for andre mennesker. Lone var et medmenneske i egentlig forstand. Altid meget opmærksom på, hvordan folk havde det, og hvordan det gik med dem. Hun viste gennem 40 år, hvordan en medarbejder får en arbejdsplads til at fungere. Hun var en nøglefigur på skolen for at skabe sammenhold. Hun var hjælpsom, imødekommende og indlevende over for alle, det være sig elever, forældre, kolleger og gæster. Hun var gennemloyal og var diplomatisk, når det var nødvendigt.

Gennem snart en årrække var Lone plaget af fysiske skavanker. Det var hårdt for hende, men nej, sygdommen skulle ikke tage magten. Lone blev stædigt ved, og ind imellem faktisk med fornyet optimisme. Hun frabad sig omklamrende omsorg, hun ville selv. Hun fastholdt sin rejselyst, ville gerne farte rundt, både i omegnen, og på ture længere væk. Og bestemt også til sit elskede sommerhus ved Hejls, hvor hun opholdt sig, når der var mulighed for det.

Der er ingen tvivl om, at Lone har sat sit helt særlige mærke på skolen. Det er mærker, der vil blive stående i mange år.

Vore tanker og dybe medfølelse går til Annemette, Kristoffer, Katrine, Amanda og Frida.

Frede Olsen in memoriam

af Helle Skadhauge

I min - og Fredes - skoletid var det altafgørende kriterium elever bedømte en lærer ud fra, at vedkommende var retfærdig, d.v.s. gav den karakter som eleven mente at have fortjent. At der også krævedes andet af en god lærer, nemlig faglig viden og evnen til at interessere og begejstre, tænkte vi i grunden mindre over.

Frede yndede at sige: „Retfærdighed gi's ikke.“ Men selv om elever ikke altid er lige gode til at forstå ironi, vidste hans udmærket godt, at den netop gaves i Fredes undervisning. Han havde altid sans for den umage en elev gjorde sig, og han var ikke bleg for at skælde en doven slyngel ud til vedkommende skammede sig.

Frede og jeg var fagkolleger i dobbelt forstand: engelsk og latin, og jeg tror latin i lige høj grad var en hjertesag for os begge. Da jeg kom til Duborg-Skolen i 1974, kom jeg til at undervise i latin på lavere klassetrin end jeg havde prøvet før, og det krævede en anden pædagogik. I en tid længe før det blev almindeligt, at lærere overvære hinandens undervisning, inviterede Frede mig ind til en latintime. Det lærte jeg meget af, ikke mindst erfarede jeg, at Frede besad de to ovennævnte andre lærerdyder i samme grad som retfærdigheden: Han var fagligt velfunderet, og hans undervisning var kontant og motiverende.

Som kollega var Frede hjælpsom, loyal og 100% til at stole på. Han er blevet savnet lige siden han gik på pension, og bliver det ikke mindre nu, hvor vi ikke skal møde ham mere. Med et til lejligheden tilpasset citat fra Shakespeares „Julius Caesar“: „Here was a teacher! When comes such another?“

Beretning for skoleåret 2018-19

Af Ebbe Rasmussen

Om året der gik, vil jeg kort nævne et par centrale ting:

Ved skoleårets start var der fastansat 12 lærere og 46 magistre, i alt 58. Dertil kom 2 lærervikarer. Samlet altså 59-60 ansatte undervisere. Sidste skoleår var der, inkl. vikarer, 66-67 ansatte.

I løbet skoleåret har vi taget afsked med 1 fast-ansat lærer, der er gået på pension. Det drejer sig om overlærer Leif Mikkelsen, som gik på pension pr 01.09.18

Derudover har vi taget afsked med 2 løst ansatte.

Det drejer sig om cand. scient Ida Marie Deichmann, der efter gennemførelse af pædagogikum fratrådte pr 1.8. 2018, og 1 lærervikar: Wolfgang Schönbeck. Jeg vil gerne bringe en meget stor tak til disse nu tidligere ansatte for et fortræffeligt arbejde i skolens tjeneste. Held og lykke til alle i fremtiden.

Jeg kan tilføje, at pr 1.8.2018 gik lektor Daniel Munk på en 2-årig orlov, idet han tiltrådte tidsbegrænset tjeneste i det danske udenrigsministerium, for øjeblikket udstationeret i Bruxelles. Desuden er overlærer Tue Küssner fortsat udlånt til Ejderskolen i Rendsborg som konstitueret viceskoleleder.

Der har i skoleåret kun været en enkelt ny fastansættelse. Der drejer sig om lærer Jonas Noack, der efter 1 år som lærervikar blev ansat pr 01.08.18. Derudover ansættelse af 2 lærervikarer: Isabelle Barkholz pr 1.8.2018 og Matthias Hansen pr 21.1. 2019.

Ved næste års skolestart forventes bemanningen som udgangspunkt at være formindsket med yderligere et par stillinger, da Skoleforeningens besparelser vil betyde en yderligere reduktion af antallet af stillinger.

Ved skoleårets start var elevtallet 514. Efter at etableringen af AP Møller Skolen og fællesskolen i Flensborg var slået fuldt igennem for ca 7 år siden, hvor elevtallet på Duborg-Skolen var blevet omtrent halveret pga af disse strukturelle ændringer, har elevtallet på Duborg-Skolen været meget konstant.

Studentertallet i 2018 udviste en svag stigning med 114 dimittender mod 107

året før. Det er dog næppe udtryk for andet end en tilfældig svingning i antallet.

Vi har netop afholdt afslutningsprøver i F9 og F10. Af de 32 elever i F10 forventes ca 20 at fortsætte i 11. årgang, mens resten afslutter 10. klasse med en MSA og søger andre veje. Af de 51 elever i F9 regner vi med, at ca 30 fortsætter i F10 efter sommerferien, 15 tager på efterskole i Danmark, mens 5-6 forlader skolen efter 9. klasse med en ESA. Da der også kommer nye elever til, regner vi med en ny årgang næste år i F10 på ca 35 elever. Den præcise fordeling kan dog nå at ændres inden sommerferien.

Om skolens renovering og ombygning

Det var planlagt, at ombygningen af Kjær & Richterbygningen ville være færdig, sådan at vi kunne flytte gymnasieafdelingen herover lige efter sommerferien. Det viste sig dog ikke at holde stik, hvilket blev meddelt kort før ferien. Årsagen var, at brandvæsenet ikke ville godkende sikkerheden, idet der bl.a. var nogle branddøre, der ikke var blevet leveret som følge af forsinkelse i produktionen. I stedet blev omflytningen skubbet til efterårsferien. Så sent som dagen før vi gik på ferie var beskeden stadig, at omflytningen skulle finde sted mandag efter ferien. 2 dage inde i ferien fik vi imidlertid besked om, at sikkerhedsgodkendelsen stadig ikke var på plads. Desuden viste det sig, at der var en række bygningsmæssige forhold som heller ikke muliggjorde en ibrugtagning. Tidspunktet blev så flyttet endnu engang, nu til efter juleferien.

Denne gang holdt det stik. Så i januar 2019, efter ca 8 måneders forsinkelse, kunne vi flytte ind i den nyrenoverede bygning og overlade den gamle Dall-bygning til håndværkerne. Det er et flot resultat, som vi alle er meget glade for. Dog må vi konstatere, at der er lang række ting, store som små, som endnu ikke er bragt i orden. Men sådan er det jo ved renoveringer eller nybyggerier. Men vi ser frem til, at det hele kommer i orden i løbet af de næste måneder.

For en ordens skyld skal jeg tilføje, at 7.-10. klasse forbliver i Skolegyde, indtil hele byggeriet er færdigt, dvs formentlig omkring nytår 2020.

Som sidste år kan jeg nu gentage, at en stor del af dette skoleår har stået i overenskomstfornyelsers og besparelsers tegn. Begge dele er jo et anliggende for Skoleforeningens Direktion og Styrelse, men vi har naturligvis fulgt med på sidelinien med stor interesse, da de aftaler og beslutninger, der måtte blive truffet desangående, vil få mærkbare følgevirkninger på skolen.

Jeg vil ikke her gå i detaljer, men det siger sig selv, at under sådanne usikre udsigter er det vanskeligt at søsætte nye pædagogiske initiativer, og dem, vi har, er vanskelige at opretholde. Men vi har da fortsat både lejrskoler, studierejser, udvekslingsrejser, elevambassadører, mange interne besøg på skolen, deltagelse

i Folkemødet på Bornholm, deltagelse i idrætsstævner og musikalske projekter, fx korprojekt Sønderjylland og lyspigerne.

På den måde ligner skolen stadig sig selv, og selv om vi også ser frem til, at den nyrenoverede bygning fra og med næste år giver os rammer til fornyelse, så håber jeg bestemt, at mange af skolens aktiviteter kan fortsætte.

De to billeder af nu afgåede Rektor Ebbe B. Rasmussen er skabt af Inka Siegel, student fra Duborg-Skolen. Det ene forbliver på skolen, det andet overtager Ebbe Rasmussen, men her har alle lejlighed til at se dem begge.

Studenter 2019

95 studenter

Martha Cecilia	Andersen	Læk	Merle	Keil	Havetoftfløjt
Maximilian Anke	Emmelsbøl-Horsbøl		Iris	Keßler	Flensborg
Rune Kristian	Barth	Ves	Frederika Paula Tyn	Kiy	Flensborg
Sarah	Bergholz	Flensborg	Malte	Kleinert	Tarp
Carina	Blaas	Harreslev	Linea	Kopf	Flensborg
Lea	Blazewicz	Flensborg	Madeline	Köpnick	Oversø
Arved Bleikard	Blöcker	Flensborg	Emily	Krohn	Hanved
Renee Jasmin	Boiesen	Skovlund	Emma Toft	Kromann	Flensborg
Tim	Brodersen	Skovlund	Glenn Kjartan	Krüger	Flensborg
Christian	Brodersen	Valsbøl	Leon	Krüger	Flensborg
Britt	Christiansen	Bredsted	Mia Charlotte	La Grange	Harreslev
Morten	Christiansen	Hanved	Brian	Lamm	Skovlund
Elias	Christiansen	Nykirke	Niklas Cornelius Benjami	Lange	Bordelum
Yannick	Christiansen	Ves	Jasper	Lappe	Flensborg
Mette	Clausen	Flensborg	Niklas	Magnussen	Læk
Naja Vanessa Anna Arisa	Dähn	Jerrishøj	Rene	Martensen	Ladelund
Anton	Diete	Skovlund	Federika	Meier	Flensborg
Justus Matthies	Eder	Flensborg	Zarah	Messerschmidt	Flensborg
Torben	Eikhoff	Lyksborg	Marieke	Metzger	Siversted
Neele-Fee	Engel	Flensborg	Celina	Mohrmann	Flensborg
Jakob	Erichsen	Hanved	Paul	Moßner	Hanved
Anna Lotta	Geldschläger	Vyk	Serena-Lavinia Keshya-Sophie	Müller	Flensborg
Alice	Got	Flensborg	Marie	Müller	Lyksborg
Dorian	Gutschenreiter	Flensborg	Silas	Nielsen	Eggebæk
Jana Mavie	Hamann	Flensborg	Matti Alexander	Nielsen	Flensborg
Flemming	Hansen	Dollerup	Niklas	Nielsen	Sterup
Mikkel Meier	Hansen	Flensborg	Jonathan	Osterloh	Lyksborg
Vibeke	Hansen	Flensborg	Mia	Petersen	Masbøl
Ida Marie	Hansen	Lyksborg	Janne	Plöger	Harreslev
Sara	Haß	Flensborg	Kilian	Poppendicker	Freienwill
Lina	Heidemann	Harreslev	Gina	Pravato	Vesterland
Vivien Hanna	Heldt	Tarp	Jade Christin	Purwin	Flensborg
Ava	Höfer	Dollerup	Kiara	Rohde	Flensborg
Maria Biceva	Hoffmann	Hanved	Fabienne	Runge	Skovlund
Alexander	Hoppe	Hanved	Sarah Lucia Sophie	Schmeil	Flensborg
Lina	Hummel	Flensborg	Anna	Schmidt	Flensborg
Kiana Liv	Hybsz	Ves	Max Frank	Schröer	Flensborg
Leon	Iden	Flensborg	Leona Johanna	Schwinger	Harreslev
Johanna Marie	Jacobsen	Flensborg	Paul Jonas	Schwinger	Harreslev
Aylin Christin	Jacobsen	Stedesand	Lina	Seidel	Oversø
Florian Ole	Jaksin	Nibøl	Bo Leve	Sösemann	Flensborg
Niclas Pless	Jensen	Harreslev	Johanna Alva	Stahl	Flensborg
Julius Maximilian	Jockel	Harreslev	Lennard	Steffensen	Nibøl
Jan Alexander	Johannsen	Flensborg	Rico	Thomsen	Flensborg
Pia Milena	Johannsen	Kvern	Julia	Wagner	Store Vi
Tonje Vynne	Johansen	Flensborg	Rhea Renate	Wöbke	Harreslev
Freja Cortnum	Jørgensen	Harreslev	Dana Janica	Zimmermann	Valsbøl
Anne Laura	Jugert	Stadum			

Stx-2019

Realister og afgangselever 2019

MSA 32 elever

Kim Bjarne	Andresen	Flensborg
Niklas Lauritz	Andresen	Flensborg
Elias	Becker	Flensborg
Ina Darleen	Beyer	Flensborg
Neel Rasmus	Brix	Kværn
Malte	Brodersen	Flensborg
Anton	Dahl Jepsen	Flensborg
Corvin	Dendtler	Flensborg
Isabel Michelle	Eslander	Harreslev
Shirley Marie	Faßmann	Flensborg
Oliver Josef	Fellner	Hanved
Donato	Gutschenreiter	Flensborg
Hannah Marie	Harp	Flensborg
Kameko Cosma Nike Lou	Heger	Harreslev
Svenja Kristin	Heiser	Flensborg
Ole Rasmus	Jahnke	Flensborg
Magnus Konstantin	Jockel	Harreslev
Rasmus	Korff	Flensborg
Erik Damien	Kristensen	Flensborg
Mathilda	Körner	Flensborg
Vivien Malene Andrea	Lohnert	Flensborg
Mika Bjarne	Marquardt	Flensborg
Ronja	Meyer	Hanved
Nele	Moroder	Flensborg
Emelie	Reissig	Flensborg
Bjarne	Riese	Flensborg
Neel Frederik	Schultz	Flensborg
Yanina	Schünemann	Flensborg
Leonie	Sörensen	Flensborg
Jens-Christian	Tack	Flensborg
Maurice Miguel	Weinroth	Flensborg
Jan Leon	Winks	Flensborg

ESA 9 elever

Jason	Asmussen	Flensborg
Kevin	Davidsen	Flensborg
Lina	Doll	Flensborg
Celina	Erdmann	Flensborg
Kendra	Hajrovic	Flensborg
Michelle Chaleen	Kagel	Harreslev
Johanna	Klass	Flensborg
Lewe Jasper	Leemhuis	Flensborg
Niklas	Maassen	Flensborg

2019

Ny rektor fra 1. oktober 2019: HEINO AGGEDAM

Født den 27. august 1975 i Odense.

Gift med Irene og far til Mathias på 12, Cecilia på otte og Johanna på tre år. Har i løbet af årene 1996-2019 læst først idræt, så tysk og siden dansk på Syddansk Universitetet.

Ansæt på Kalundborg Gymnasium og HF (2002-2011), Tornbjerg Gymnasium (2011-2016), pædagogisk leder på Vestfyns Gymnasium, vicerektor på Sct. Knuds Gymnasium i Odense (2017-2019).

Har to gange været indstillet af sine elever til "årets underviser".

Eksterne hverv blandt andet: Formand for STX-opgavekommission i tysk, forlagsredaktør ved Tyskforlaget, tilsynsførende ved pædagogikum og udgivelse af tyske antologier.

Heino Aggedam har været vandpolospiller på eliteniveau i 20 år, han er undervandsjæger og dykker. Han løber gerne, står på ski og spiller tennis og han interesserer sig for dansk og tysk litteratur, historie og sprog og holder af rejser af alle slags. Desuden har han været svømmetræner for sine to piger og håndboldtræner for sin søn.

Realister 1964

Fra Maren Ewoldt har vi fået dette foto af realisterne fra 1964 samt dem, der forlod skolen efter 9. klasse. Gruppen holder fortsat sammen og mødes jævnligt til et par timers snak og en bid mad. Der er syv fra Flensborg og omegn og en fra Frederikshavn og en fra Vejle.

Maren Ewoldts hilsen bærer disse navne: Roland Klüver, Holger Schreiber, Peter Krogh, Richard Plath,

Ellen Brodersen, f. Jensen, Leni Jensen, f. Schreier, Erika Knaak, f. Breuer, Ingrid Pirschler, f. Flemm og Maren Ewoldt, f. Reckweg.

Gruppen har beholdt den gamle skik på Duborg-Skolen først at anføre drengene og så pigerne på klasselister.

Arbejdsudvalget siger tak.

EJ

Fra Duborg via Kina til Aalborg

Af Thorsten Hänsel, student 2002

I sommeren 2011 flyttede jeg til Aalborg sammen med min (på det tidspunkt højgravide) århusianske hustru for at starte på mit første egentlige job efter studierne. Byen havde dengang stadig et ry som en hård industriby, domineret af grå beton, havnearbejdere og beverdinger, skibsværfter, Nordkrafts kulos, Eternitfabrikkens asbeststøv og Aalborg Portlands enorme cementproduktion. I virkelighedens verden viste det sig dog, at Aalborg var godt i gang med at ryste det gamle kulstøv af sig og faktisk var en rigtig dejlig by at leve i. Dens over-skuelige størrelse passede perfekt til en småbørnsfamilies behov i en hverdag, der domineres af arbejde, bleer og dagplejen. Tilbage i 2011 havde jeg ingen anelse om, at jeg i min rolle som dansk repræsentant for et kinesisk teknologi-virksomhed mange år senere skulle være med til at sætte byen på det grønne landkort ved at lade en kinesiskproduceret elbus køre rundt i de aalborgensiske gader. Men mere om den historie senere.

Inden jeg blev shanghajet af en kinesisk virksomhed fra – ja – Shanghai, måtte jeg jo først finde vejen til Kina selv. Under min opvækst i Kalleshave, en samling bondegårde uden for Agtrup, var der langt til Kina. Ved at flytte til Læk kom jeg heller ikke meget tættere på. Og selv byen over alle byer og Sydslesvigs ukronede hovedstad, Flensborg, vakte ingen minder om Riget i Midten. Men efter min studentereksamen i 2002 og et fjumreår med jobs hos Komtel og Flensborg Avis som telemarketingslave, begyndte en idé at forme sig i mit hoved. Jeg skulle selvfølgelig læse kinesisk! Som tænkt så gjort.

Det man i første omgang bliver allerbedst til, når man læser kinesisk (altså foruden alt det der med sproget, kulturen og spisepindene) er at forklare, hvorfor i alverden man får den besynderlige idé at læse kinesisk. For der må da være en konkret grund til at give sig i kast med de milliarder af underlige skrifttegn. Ved studiestart var svarene stadig simple og blev tilpasset spørgsmålgiveren: ”Fordi jeg synes kung-fu film er seje, og man skal på et års gratis studieophold i Kina” (venner). ”Fordi Kinas økonomi vokster helt vildt og virksomhederne har brug for Kina-eksperter. Det siger selv Mærsk!” (forældre, bedsteforældre, onkler og deslige).

Under studietiden blev svaret på spørgsmålet dog udbygget og forfinet. For var jeg ikke ved at uddanne mig til kulturel brobygger? En slags humanistisk civilingeniør, der med sin indsigt i forskellige landes særheder formåede at konstruere en hængebro hen over kulturflodens vilde strøm, så mennesker på hver sin side af bredden kunne nå tørskoet over til den anden side uden at jøkke i misforståelsernes uendelige mængder spinat. Og er det ikke også det, vi sydslesvigere nærmest bliver eksperter i bare ved at indånde luften i regionen i midten, mellem Danmark og Tyskland (hov, der fandt vi jo sammenhængen med Riget

i Midten!)? Vi er jo dansk-tyske kulturmæglere og Grenzgängere, der formår at skifte sprog, identitet og omgangstone alt efter, hvad situationen kræver af os. For at bevise min teori søgte jeg studiejob som rejseleder for et dansk rejsebureau, der sendte danske turister i hobevis til Kina. Her skulle de på 14 dage rejse "kontrasternes land" tyndt. Til den gamle kejserhovedstad Beijing, højhusmetropolen Shanghai, gamle templer, pulserende markeder og ikke mindst det "autentiske" Kina ude på landet, langt fra storbyens larm. Der hvor kineserne stadig cyklede, gik rundt med stråhat og levede et nøjsomt liv. Med sig i bagagen havde mange af de rejsende en række fordomme om Kina – positive såvel som negative – fra deres gamle maoistiske kollektiv eller fra de seneste nyhedsrapporter om brud på menneskerettigheder, luftforurening og naturligvis

kinesernes madkultur (i Kina spiser de jo hunde!). Som rejseleder så jeg det som en af mine vigtigste opgaver at sørge for, at de rejsende ikke kom hjem med samme fordomme. Derfor gjaldt det om at præsentere de få og udvalgte udsnit af livet i kæmperiget Kina vi så sammen på en afbalanceret måde, der gav mulighed til også at forstå den kinesiske vinkel på fx etbarnspolitikken, elevernes terperi i skolerne og hvorfor det egentlig var, at alle småbørn havde en stor slids i buksernes bagende (der gemmer sig nemlig ingen ble inde i bukserne). Man kan også sige, at Kinastudiet og min sydslesvigske DNA fik mig til at reflektere over min egen identitet og gjorde mig opmærksom på, hvordan mennesker fra andre kulturer forholder sig helt anderledes til deres egen baggrund. For mig er det helt naturligt på én og samme tid både være stolt over at være

dansk eller tysk i det ene øjeblik (vores demokratiske værdier, Beethoven, Kim Larsen, den danske arbejdsmarkedsmodel, den tyske forfatning, EM-sejren i 92, VM-triumferne i 54, 74, 90 og 2014), og kunne være kritisk over for begge lande i det næste (den danske deltagelse i Irak-krigen, vores politikerlede, delstatsregeringens nye sparekrav til Skoleforeningen). Når jeg eksempelvis talte med mine japanske medstuderende, bemærkede jeg, at deres personlige identitet var bundet tæt op på deres nations selvforståelse. En kritisk kommentar til Japans krigshistorie kunne føre til, at man sårede ens medstuderendes følelser på det dybeste.

Tjansen som rejseleder holdt jeg fast i under hele min studietid, der ligeledes

bød på et lille smut forbi et suppleringsfag i filosofi (hvis største udbytte var mødet med min nuværende hustru) og et praktikophold på den danske ambassade i Beijing. I 2010 var jeg så færdiguddannet kulturel civilingeniør med speciale i kinesiske forhold, dvs. cand.mag. i Kinastudier. Jeg var SÅ klar til at tage verden med storm. For mon ikke hele verden havde brug for én som mig? Det havde medierne, underviserne, velmenende venner og ikke mindst jeg selv nu ellers fortalt siden studiestart. Men i stedet for verden ventede a-kassen. Det viste sig, at arbejdsmarkedet i virkeligheden havde brug for rigtige civilingeniører, der ovenikøbet talte kinesisk. Helst også med lidt erhvervsøkonomi på cv'et.

Efter et utal af jobansøgninger, der alle endte i et afslag, kom mit netværk mig til undsætning. Min gamle underviser i kinesisk grammatik havde anbefalet mig til Aalborg Universitet (AAU). Og i 2011 fik jeg tilbudt en stilling ved Confucius Instituttet (CI) på AAU. CI kan bedst sammenlignes med de tyske Goethe Institutter, idet målsætningen er at promovere kinesisk sprog og kultur i udlandet, fx ved at støtte kinesisk sprogundervisning på danske skoler, arrangere kulturarrangementer og fungere som samarbejdsplatform for danske og kinesiske forskere. For en dansk-kinesisk kulturmægler er en ansættelse på et CI (som der findes over 500 af på forskellige universiteter verden over) jo en drøm, der går i opfyldelse. Og opgaven bliver ikke mindre spændende af, at CI ofte bliver mødt med en del skepsis, især i vestlige demokratier.

Kritiske stemmer mener nemlig, at man ved at samarbejde med et CI eller Kina som helhed risikerer, at ytringsfriheden og vores andre gode demokratiske værdier kan undermineres. Til det siger jeg, at vi bør have større tillid til vores egne værdier. Hvor meget mister vi ikke, hvis den internationale leg kun skal leges mellem lige børn?

Under mit virke på Confucius Instituttet på AAU var det for mig vigtigt, hvordan jeg kunne bringe min personlige og uddannelsesmæssige baggrund i spil for at bidrage til en bedre og bredere forståelse af, hvad Kina er for en størrelse, og samtidig vise, at selv et så stort land som Kina kan lære noget af et lille land som Danmark. Det var ikke altid en nem opgave – til tider var det op ad bakke – men det var utrolig givende, når det endelig lykkes.

Efter syv år på Aalborg Universitet var tiden dog moden til forandring. I sidste ende var jeg nok træt af at skulle blive ved med at bygge broer, der ofte ikke holdt til den voldsomme strøm, som kun kan opstå, når politik og kultur blandes. Igen var det mit netværk, der gav mig en hjælpende hånd. En bekendt i Aalborg Kommune var lykkedes med at trække en kinesisk teknologivirksomhed til den gamle nordjyske industriby. Virksomheden hed Aowei Technology og producerede superkondensatorer. I lighed med de fleste læsere af disse spalter, så lignede jeg et stor spørgsmålstegn, da jeg hørte ordet superkondensator. Men modsat de bløde fag, som jeg kommer fra, har ingeniørfaget jo den store fordel, at selv den mest komplicerede maskines nytteværdi nemt kan formidles til alle og enhver. For en superkondensator kan det samme som et batteri. Den kan nemlig gemme på energi, som så kan bruges på et senere tidspunkt. Forskellen på Aoweis super-dims og de almindelige batterier er, at en superkondensator kan oplades hurtigere, har en længere holdbarhed og bruger færre problematiske stoffer så som litium, kobolt og mangan. Dog kan den ikke gemme på så meget energi ad gangen. Lægger man fordele og ulemper sammen viser det sig, at en superkondensator er en glimrende løsning, når man vil elektrificere en bybus.

Og hermed er vi jo nået til min histories cliffhanger. For 16 år siden startede jeg på Kinastudier i Aarhus med rygsækken fuld af uklare ambitioner og forhåbninger om, at det ”at kunne noget med Kina” ville give mig en adgangsbillet til noget, der minder om det store erhvervsliv. Mærsk havde jo sagt, at der var brug for mig. I dag er jeg så repræsentant for en kinesisk virksomhed, der har ambitioner om at gøre hele verdens transport mere grøn. Det være sig busser, færger, krydstogtskibe, letbaner eller lastbiler. For at denne mission lykkes, kræver det naturligvis, at vores strøm bliver produceret så grønt som muligt, og at vi bliver bedre til at genanvende al verdens elfartøjers batterier og superkondensatorer. Og ikke mindst at markedet kan overbevises om, at der findes et alternativ til det velkendte litium ion batteri.

Kontoret i Aalborg skal fungere både som salgs- og udviklingsafdeling og – om end jeg stadig må nøjes med mit eget selskab på kontoret – på sigt beskæftige både ingeniører og salgsfolk. Min rolle i virksomheden er at fungere som bindeled mellem den kinesiske ledelse i Shanghai og aktiviteterne i Danmark. Først og fremmest promoveringsarbejdet af vores elbus i Aalborg. Forhåbningen er naturligvis, at det er den første af mange elbusser med vores superkondensator på det danske marked.

Der er endnu lang vej til at jeg bliver en kinesisktalende ingeniør, der oven i hatten også kan noget med erhvervsøkonomi (sidstnævnte arbejder jeg dog på, idet jeg for nyligt er påbegyndt en HD-uddannelse). Men det føles godt at kunne gøre brug af mine brobyggererfaringer i en ny branche. Blandt mine daglige opgaver er der rigtig meget ”oversættelsesarbejde” – naturligvis af sproglig og

kulturel karakter – men også juridisk og erhvervsmæssig. Ledelsens erfaring med det danske marked er yderst begrænset, hvorfor jeg skal blive fortrolig med områder, jeg hidtil ikke kendte så meget til. Learning by doing lyder den daglige maksime. Og lur mig om ikke min sydslesvigske baggrund snart kommer til sin fulde ret. Blandt vores mulige leverandører er der også en enkelt nordtysk virksomhed. Forhåbentlig vil mit daglige ordforråd foruden hej, hello og ni hao snart også omfatte et hjemvefremprovokerende ”moin”.

FRA DUBORG TIL INDIANERE

Af Mikael Witte, st. 1971, forfatter

Der løber en lang tråd fra Flensborg til indianere! Måske tråden ikke er så lang endda, for det anderledes liv end flertallets kan forkorte den. I al fald for mig i et tilbageblik på et halvt århundrede.

Med en studenterhue fra Duborg-Skolen tog jeg til Aarhus Universitet, hvor jeg placerede mig i det kritiske miljø. Det var en ny mindretalsposition.

I 1973 rejste jeg til Cuba for at se hvad vej revolutionen havde taget. Oplevelsen blev en blandet fornøjelse. Indianere så jeg ikke noget til, for de fleste havde spaniere udryddet kort efter 1492. Cubaneres frihed var beskåret, men indimellem oplevede jeg spontan glæde.

Mine følgende ti år gik med plakater om svin og megen anden kritik. Så fløj jeg til Mexico og rejste rundt i de sydlige delstater hvor den indianske befolkningsdel var presset af storlandbrug og bymæssig udvikling. De mexicanske indianere blev også presset af indianere der var flygtet fra militærkuppet i Guatemala. Svært at afgøre hvem der nu var mindretallet - men at mennesker blev trådt under fode var tydeligt. To år senere vendte jeg tilbage til Mexico og i 1986 udkom min bog Mexicofeber.

År senere blev jeg tilbudt at blive rejseleder i Mexico. Jeg viste rundt i bl.a. aztekernes ruiner, flot og oprindelig resultater af ufatteligt menneskeligt knokkelarbejde. Gæsterne ville også vide hvordan mennesker i dagens Mexico lever. Da vi ikke bare kunne brase ind hos fremmede, så besøgte vi kunsthåndværkere, især indianske. Spændende, selvom de selvsagt ikke var repræsentative, men var del af et traditionsbevidst mindretal. Efterhånden lærte jeg flere kunsthåndværkere bedre at kende, og i 2011 udkom min bog "Kunsthåndværk i Mexico" og jeg udstillede min private samling på Designmuseum Danmark i København. Jeg var også begyndt at lede rejser i Peru, viste rundt på museer og i ruiner, bl.a. inkaernes, interessant og ufatteligt stort, og igen: det ville være interessant også at se hvordan mennesker lever i dagens Peru. Altså besøgte vi kunsthåndvær-

kere. Jeg var fristet til at skrive Kunsthåndværk i Peru og udstille min private samling peruviansk kunsthåndværk. Men det blev anderledes!

Jeg ville fortælle aztekernes hhv. inkaers historie. Mit kendskab stammede fra arkæologers fund og fortolkning samt fra kilder skrevet af spanske skribenter, de fleste ud fra en kristen, spansk vinkel. Skriftlige indianske kilder fra før spaniernes ankomst findes næsten ikke, men de spanske kilder var interessante, fordi de havde tjent forskellige interesser. Således kom nogle mindretals beretninger frem - fordi de kunne tjene spanske interesser.

1519 var Cortés ledsaget af 617 mand gået i land på det nordamerikanske fastland på jagt efter guld. Han vidste ikke at aztekerne mente at den kalenderfastlagte skæbne var styrende, og hvorfor ofring af menneskehjerter var central for deres gudsyndelse. Så mødte han aztekernes hersker Moctezuma, som var overbevist om at Cortés repræsenterede guden Quetzalcoatl, som aztekerne mente ville komme fra øst netop det år. Derpå overlod Moctezuma magten til Cortés! Begivenhederne for femhundred år siden kan beskrives som verdenshistoriens største forvekslingshistorie.

I 1532 gik Pizarro ledsaget af 176 mand i land på det sydamerikanske fastland på sin jagt efter guld. Han vidste ikke at inkaernes forfædredyrkelse var basal, at herskeren byggede sin guddommelige magt på at blive tilbedt som Solens Søn og at alt kunne rumme sjæl. Pizarro mødte inkaernes hersker Atahualpa, som ikke frygtede spanierne, men var optaget den voldsomme krig han udkæmpede mod sin bror Huáscar, som var kåret som rigets hersker. Pizarro henrettede Atahualpa og allierede sig med dennes fjender. De begivenheder for knap femhundred år siden kan bedst beskrives som verdenshistoriens største spil med alliancer: min fjendes fjende er min ven.

Såvel aztekerne som inkaerne kunne mobilisere hundredtusind krigere. Alligevel vandt de få spaniere! Aztekernes længsel efter Quetzalcoatls komme og inkaernes ønske om at få en Solens Søn - spanierne indsatte hurtigt en lyd-inka! - fik fatale følger for indianerne.

Både aztekerriget og inkariget var religiøst baseret men havde også magtpolitiske dagsordener. De to imperier var vokset voldsomt nærmest samtidig på et kort århundrede fordi herskerne havde erobret nabostamme efter nabostamme. Men efterhånden oplevede aztekerne i Nordamerika at de skulle for langt væk for at føre krig for at skaffe menneskehjerter, så de ændrede taktik. Og i Sydamerika ville mangfoldet af erobrede stammer ikke anerkende inkaernes Solens Søn som deres forfader; de erobrede skulle ensrettes uden respekt for deres egen forfædredyrkelse. Resultatet blev oprør, som inkaen slog hårdt ned på. Imperiernes vækst fremkaldte deres egen svækkelse.

I begge lande kom undertrykte stammer til at udgøre en vigtig rolle i spaniernes erobring. Det antages at i løbet af det første århundrede spansk herredømme mistede 95% af den indianske befolkning livet på grund af krig, kopper, pest, hårdt arbejde og selvmord.

Taquile-øen ligger i Titicaca-søen i Andesbjergene. I 4000 meters højde lever Alejandro Flores Huatta (t.v.) med familie. Øens 2200 indbyggere lever af kartofler, grøntsager og fisk plus kød når øen fester. Der er ingen biler, cykler eller heste på klippeøen; vand pumpes op i et reservoir mens alt andet skal bæres op. Taquile kom på UNESCOs verdenskulturarvliste på grund af kvindernes vævekunst (ikke mindst mænds bryllupsbælter), mænds strikkekunst (huer og handske) samt takket være Alejandros usædvanlige aktivisme. Hver gang jeg (stående mellem Alejandro, hans svigerinde, barnebarn og kone) besøgte øen boede jeg hos dem. Øens beboere begynder arbejdet før solen står op, noget arbejde udføres kollektivt andet individuelt. Foto: Alejandros bror Basilio.

Som rejseleder har jeg beskrevet forskelle mellem aztekernes og inkaers tro og historie, og at den spanske kolonisering skabte forskellige samfund. Diskriminationen af indianerne virkede dog ret ens og fortsatte da Mexico og Peru blev selvstændige republikker i 1820'erne.

Jeg skal være forsigtig med generaliseringer. Alligevel mener jeg at aztekernes samfundsstruktur med en valgt leder kom til at præge nutidens mexicaneres vilje til modstand mod statsmagten og evne til at etablere egne organisationer. Og jeg mener at inkaernes dyrkelse af forfædre med Solens Søn som den ypperste og forestillingen om at alt er besjælet, kom til at præge nutidens peruvianeres afmagt overfor storbønder og korrupte politikere og embedsmænd.

Indianske civilisationer dyrkede mange guder, og rituel kannibalisme forekom i nogle af civilisationerne. De blev mødt af spaniere der var drevet af guldtørsten men også af længslen efter at omvende hedningene til kristendom. Missionsbefalingen kunne bruges til at legitimere massakrer, og Biblens påbud om at opfylde jorden, herske over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden kunne legitimere udviklingen.

Som rejseleder har jeg vist at indianske kulturer også eksisterer i dagens Mexico og Peru; det anslås at indianere i dag udgør mindre end 10 % af befolkningerne. I begge lande leves i områder med de mindst rentable jorder det der kan kaldes indianske liv. Genbrug, subsistenslandbrug og fællesskab er deres livsform som også skyldes deres respekt for naturen, som de føler sig beslægtet med, selvom de fleste erklærer at være katolikker.

Sejrede den kristne, hvide verden over den indianske? Umiddelbart ja! Men på den længere bane er klimakastrofen en konsekvens af det bibelske krav om at menneskene skal underlægge sig alt liv på jorden. Meget kunne være blevet anderledes. Og i dag kan vi inspireres af indianske mindretal.

Jeg har samlet og uddybet nogle af mine forklaringer fra rejser i Mexico og Peru i bøgerne Verden ifølge aztekere og inkaer: Myter og historier fra Mexico og Peru. 2 illustrerede bind (476 sider+540 sider). Bøgerne er netop udkommet i en engelsk udgave.

Fra Duborg til Amalienborg – en lille historie om tredive år efter skolen.

af Mikael Bøgh Rasmussen , student 1989

I dag sidder jeg på Amalienborg som Hendes Majestæt Dronningen Håndbibliotekar, men jeg stammer fra Sydslesvig, fra Jaruplund, og blev student fra Duborg-Skolen for 30 år siden. Min sidste rektor på skolen, Erik Jensen, har bedt mig skrive lidt om, hvordan jeg kom fra det ene til det andet. Så det vil jeg forsøge.

Da jeg blev student fra Duborg-Skolen årgang 1989 vidste jeg sådan nogenlunde hvad jeg troede jeg gerne ville. Det var noget, der modnede forholdsvis sent i mig, for da jeg startede på Duborg-Skolen i 7. klasse i 1982 var jeg vist en temmelig usikker, måske lidt bedreviddende, dreng, men uden anelse om, hvad jeg ville være en dag. Jeg blev dog fra 15-årsalderen meget glad for at læse, især tysk litteratur, og jeg var i stigende grad fascineret af både antik, middelalderlig og moderne kunst og arkitektur, ligesom jeg begyndte at lytte til masser af klassisk musik. Jeg var opvokset med antikviteter, både hjemme hos min mor, hvor jeg boede efter mine forældre blev skilt, og hos min mormor og morfar, hvis hjem var en skatkiste af både fine og ganske jævne ting fra før verden blev moderne. Og endelig rejste jeg i teenageårene en del, dels med min mor, men især med min far – lange bilture gennem Schweiz og Italien – og med alle disse ting i bagagen spredtes mine tanker om en fremtidig studieretning ind på spektret fra arkæologi til idehistorie. Humanistisk skulle det i hvert fald være. Så i 1989 faldt valget på kunsthistorie – blandt andet fordi jeg havde meget lidt begreb om, hvilke studieretninger, der egentlig fandtes. Som linjefag i gymnasiet havde jeg historie med Anke Spoorendonk og matematik med Elva Thorup Nielsen, begge to virkelig gode lærere, som jeg tit tænker på endnu. Som prøvfag havde jeg kemi og kunst, hvilket førte til, at jeg en overgang havde eneundervisning i kunst – en luksus, som jeg nød, da jeg bl.a. selv gjorde nogle amatør-forsøg med maleri, tegning og grafik. Så kombinationen af kunst og historie lød ganske oplagt, og jeg tænkte, at hvis jeg interesserede mig for arkæologi, musik, litteratur, filosofi eller andre emner inden for de humanistiske discipliner, så kunne det vist ikke regnes for irrelevant for studiet.

Jeg havde en plan om at vandre til Sicilien og retur – en dannelsesrejse, som jeg ud fra en opfattelse af mig selv som temmelig umoden nok mente jeg ville have godt af. Men jeg kunne ikke finde ud af, hvordan jeg skulle få udført det i praksis, ikke mindst økonomisk, så det blev ved de ret flyvske planer og jeg blev i stedet optaget på kunsthistorie ved Københavns Universitet efter sommerferien 1989.

Det var en temmelig stor omvæltning at begynde på studiet og selvom flere af mine bedste venner flyttede til København samtidig, savnede jeg alligevel den

dagligdag, som skolen havde været. Det var pludselig ret ensomt, for noget stærkt studiemiljø var der ikke – der var ikke nogen obligatorisk undervisning og kun det samarbejde, som vi selv opfandt. Samtidig var det lidt af et kulturchok at være blandt folk, hvoraf de fleste ikke anede noget om Sydslesvig eller det danske mindretal, som aldrig havde hørt om hverken Treårskrigen eller Goethe og som desuden var fordomsfulde, både over for udlændinge og i forhold til sociale forskelle. Jeg forstod det slet ikke! Det var jo på ingen måde det Danmark jeg var opvokset med for det indre øje.

Studiet var i høj grad selvstudium, men jeg fik dog i en periode nogle gode studiekammerater, som jeg kunne øve mig sammen med. Især min læsepartner Erik, som jeg en overgang mødtes med flere gange om ugen for at terpe til 1. dels monstereksamen, blev jeg gode venner med og er det stadig, selvom han i mange år har læst og undervist i USA nu. Vi blev udvalgt til at være blandt de første Erasmus-studerende fra vores institut og tog sammen til Rom i et semester i 1992. Det var fantastisk! Undervisningen på Università de la Sapienza fik vi intet ud af, selvom der var koryfæer, der i princippet underviste dér (dvs. deres assistenter stod rystende og underviste, men professoren sad og lyttede i salen, hvis han overhovedet kom). Til gengæld fik vi via Det danske Institut skaffet os adgang til det tyske kunsthistoriske forskningsbibliotek Bibliotheca Hertziana ved toppen af Den spanske Trappe, hvor alverdens kunsthistorikere valfartede til. Vi var klart de yngste på biblioteket, men åd det til gengæld råt og kørte på vores knallerter i daglig pendulfart mellem vores værelse på Monte Mario til biblioteket, til Roms ufatteligt mange kirker og antikke monumenter – nye steder hver dag – og retur, i gang fra 9 morgen til 9 aften. Og så fandt vi et historieseminar på universitetet om Roms plyndring i 1527, som var en helt anderledes spændende og inspirerende måde at lære nyt på. Det var et helt afgørende år i mit liv.

Efter Rom-opholdet skrev jeg cand.phil.-speciale om et helt andet emne: Arkitektur og dekonstruktion med Daniel Libeskind's endnu uopførte Jødiske Museum i Berlin som omdrejningspunkt. Det gav et gevaldigt skub i forhold til at forstå nyere vanskelige teorier om betydningsdannelse og har præget min måde at tænke på siden.

Så vendte jeg en kort tid tilbage til Rom for at studere den oldkristne kunst til brug for mit magister-speciale med Kristus-fremstillingen "Traditio legis" som emne, og så – det var i 1996 – blev jeg mag.art. i kunsthistorie.

Året inden var jeg blevet gift første gang og i januar 1997 blev min ældste søn Adam født. Siden 1993 havde jeg været studentermedarbejder på Den kongelige Kobberstiksamling på Statens Museum for Kunst (når jeg ikke var i Rom) og jeg havde også aftjent min værnepligt som militærnægter dér, hvor jeg havde registreret samtlige italienske tegninger elektronisk på basis af de gamle håndskrevne kataloger og de mange notater, som besøgende forskere havde gjort

igennem mange år på tegningernes passepartout'er og andre steder. Det var én af de første elektroniske registreringer på museet og den foregik via en skabelon i Word, som jeg havde lavet til formålet, så det var ganske skægt. Nu kunne man søge på oplysninger i hele samlingen på én gang – det var noget helt nyt og til stor gavn for forskningen fremadrettet.

Kobberstiksamlingens leder, Chris Fischer, foreslog, at jeg kunne søge et ph.d.-stipendium til et projekt i samlingen og det gjorde jeg. Med familie og barn var Italien ikke rigtig længere en mulighed for fremtiden, og jeg valgte i stedet at satse på Kobberstiksamlingens fine samling af gamle tyske tegninger (før år 1530), som jeg jo havde gode forudsætninger for at beskæftige mig med p.g.a. de gode tyskkundskaber fra Duborg-Skolen. Jeg fik stipendiet fra Statens Humanistiske Forskningsråd og det lykkedes mig – trods skilsmisse allerede i 1998 og deraf følgende omflakken hos venner og hjælpsomme mennesker i et års tid – at blive færdig med min ph.d.-afhandling, som jeg kunne forsvare i år 2000.

Jeg var så heldig, at jeg i den sidste del af stipendietiden mødte Mette Højsgaard, der også var ph.d.-studerende kunsthistoriker på museet, og som jeg har været sammen med siden. Vi blev gift i 2010 og har fået to børn sammen, Christian og Anna, der er hhv. 18 og 15 år i skrivende stund.

Som kunsthistoriker kan man ikke tale om karriereplanlægning, men om at navigere mellem muligheder og held, når man skal finde et job. Jeg har været så heldig kun at have været uden job i ganske få måneder siden jeg blev færdig.

Jeg fik muligheden for at undervise som ekstern lektor på Københavns Universitet kort efter at jeg blev færdig og fungerede som sådan i de næste 15 år. Det er ikke noget, man kan leve af alene, men jeg fik heldigvis i 2001 et deltidsjob på Nordens største kunsthistoriske fagbibliotek, Danmarks Kunstbibliotek, der dengang hed Kunstakademiets Bibliotek. Det var ikke en forskerstilling, selvom jeg jo sådan set var uddannet til forskning. Og selvom jeg sidenhen flere gange er blevet vurderet seniorforsker- eller lektor-egnet, er det aldrig lykkedes mig at få en fast forskerstilling. Kun fik jeg i 2004 muligheden for at søge en postdoc-stilling på Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg i Hillerød, hvor de ønskede en forsker med sans for at anvende nyere teorier i forhold til forståelse og fortolkning af portrætter. I min tid på Frederiksborg arbejdede jeg med artikler og en omfattende afhandling om især renæssanceportrætters funktion og betydninger, foruden at jeg i perioder fungerede som museumsinspektør og bl.a. medvirkede til at arrangere udstillinger om Christian IV's hofmaler Pieter Issacs og om moderne portrætkunst i form af den første runde af den nordiske portrætkonkurrence "Portræt nu! – Brygger J.C. Jacobsens Portrætpris". Det var vældig spændende, men førte ikke til en fast stilling. Min ansættelse som postdoc udløb med 2008, mit store manuskript om portrætter blev aldrig helt klar til udgivelse og jeg var nødt til at finde et nyt job. Det lykkedes heldigvis at blive projektansat på min tidligere arbejdsplads, Danmarks Kunstbibliotek, i første omgang med at give emneord til de mange biblioteksposter, der var resultatet af en indtastning af gamle kartotekskort, sidenhen i andre projekter med vægt på digitalisering af auktionskataloger, fotosamlinger og ikke mindst arkitekturtegninger, som biblioteket rummer landets største og vigtigste samling af.

Indtil 2014 arbejdede jeg her i skiftende, stadig mere spændende, projektstillinger, hvilket gav mig god indsigt i både bibliotekararbejde og digitalisering – begge dele ting, der skulle komme mig til gode sidenhen, selvom de i første omgang syntes at være meget langt fra den forskervej jeg stadig drømte om.

Til gengæld fulgte jeg så forskningen op ved siden af, når der var tid til det. Jeg deltog i langt højere grad end før i internationale konferencer, skrev bidrag til antologier og planlagde selv konferencer, bøger og projekter, hvoraf en del blev til noget.

Det, der for alvor satte gang i den videnskabelige produktion havde en mærkelig forbindelse til Flensborg: Da jeg i 8. klasse skulle i praktik kom jeg på Flensborgs Byarkiv, hvor opgaven mest bestod i af vandalisere gamle plakater, herunder valgplakater fra 1920, ved at tape dem sammen, hvis de havde fået revner (tape er en dødssynd i arkiver i dag, men måske vidste de ikke bedre på Byarkivet dengang...). Mens jeg var der mødte jeg en ældre arkivar, der introducerede mig til bysbarnet Melchior Lorck, en kunstner fra 1500-tallet, som jeg syntes var meget fascinerende. Én af de første udstillinger jeg så i København

som studerende var ligeledes en stor udstilling om Melchior Lorck, arrangeret af verdens førende kender af kunstneren, Erik Fischer. Så da jeg i 2006 blev spurgt, om ikke jeg ville være behjælpelig med at gøre samme Fischers livsværk om Lorck klar til udgivelse, kunne jeg ikke andet end sige ja og ovenikøbet føle mig heldig, selvom det var ulønnet. Jeg har arbejdet løbende med Lorck siden – først som medudgiver af de første 4 bind af biografien, som kom i 2009, siden ved videre undersøgelser, tolkninger og kontekstualiseringer af kunstneren, som i stigende grad har fået international bevågenhed, ikke mindst p.g.a. hans enestående træsnit fra Istanbul, der bygger på hans ophold dér i 1550'erne. Det er blevet til en række artikler og snart også en større antologi om europæisk-tyrkisk kulturudveksling fra 1400- til 1700-tallet, som jeg er medredaktør på og medforfatter til.

Jeg er blevet medlem af en række selskaber, herunder Selskab for dansk Kulturhistorie, Selskabet til Udgivelse af danske Mindesmærker og Det Kgl. Danske Selskab for Fædrelandets Historie og det var gennem et af disse, at jeg hørte, at stillingen som Hendes Majestæt Dronningens Håndbibliotekar var opslået i 2014. Det var et bibliotek jeg havde hørt om som om et skatkammer, og jeg havde været der en enkelt gang i forbindelse med research, men havde aldrig drømt om, at det kunne blive min stilling. Men jeg søgte og fik den!

Det er en fantastisk oplevelse hver dag at tage ind på Amalienborg og sætte sig med udsigt til Frederik V's rytterstatue for at gå i gang med arbejdet med at registrere og ordne bibliotekets store samling af ca. 100.000 bøger, 12.000 landkort, 40-50.000 fotografier, hundredevis af tegninger, tusindvis af grafiske blade, musik, arkivalier m.v. og svare på forespørgsler eller planlægge formidlingstiltag m.v. Jeg har ansvaret også for Dronningens private bogsamling i Christian IX's Palæ foruden for fagbibliotekerne på Amalienborgmuseet og på Rosenborg, som sammen med Dronningens Håndbibliotek udgør Kongernes Samling. Jeg indgår i institutionens ledelsesgruppe og fungerer i praksis også som en af inspektørerne, da vi samarbejder på tværs af afdelinger om især Amalienborgmuseet.

Da jeg fik stillingen var jeg ene mand i biblioteket, men staben er nu udvidet med en arkivar og en studentermedarbejder, og der har i perioder været projektansatte konservatorer og praktikanter, der alle har været med til at højne aktivitetsniveauet og gøre det muligt at gøre Dronningens Håndbibliotek mere tilgængeligt for offentligheden, selvom det ikke er muligt frit at komme ind fra gaden.

Da jeg kun er den ellefte (!) i min stilling siden Håndbibliotekets grundlæggelse i 1746, og (især) da jeg er meget glad for mit arbejde, ligger det ikke i kortene at jeg skulle finde et andet sted inden for en overskuelig fremtid – og jeg har da også tænkt mig at blive, hvor jeg nu har fundet så godt hjemme.

Således lyder beretningen om vejen fra Duborg til Amalienborg i korte træk.

Set og sket 2018-2019

2018

6.11. Fl.A. **Nicolai Sune Andersen**, st.91, skriver kronik "Duborg-elever til Schulbrücke Europa", et årligt tilbagevendende tysksproget seminar, hvor unge fra mindretal og flertal mødes for at drøfte en fælles europæisk fremtid.

15.11. præsenteredes **Mogens Rostgaard Nissens** bog om **Karl Otto Meyer**, præliminæreks.44, på Dansk Centralbibliotek.

26.11. F.T. beretter om **Ralf Hansen-Borg**, st.94, hvis busselskab mister sin licens efter at have tabt i licitationen og følgelig nu må indskrænke virksomheden.

27.11. Fl.A. **Hinnerk Petersen**, st.06, interviewes som ny områdeleder inden for idræt og sport i SdU. Han har en bachelor i sociologi.

27.11. Fl.A. Duborg-Skolens lypiger medvirker ved en markering i Landdagen i Kiel i anledning af, at man i tredive år har haft en mindretalskommitteret.

1.12. Flensborg Amt og Flensborg bys julehæfte rummer flere indlæg af Duborg-elever: **Heidi Kunst**, st.90, skriver om "Slot og by 750 år", om Kolding, hvor hun har eget grafisk bureau. **Annegret Jöhnk**, st.63, skriver om "Renata Zajackowska" (fra det tyske mindretal i Slesien). **Marike Hoop**, st.84, skriver om "Dværgene i Breslau". Sammen med **Mogens Rostgaard Nissen** skriver cand. mag. **Bjørn von Winterfeld** om "Folkerådet". **Sarah Keppler**, st.01, leder af Aktivitetshuset, skriver om "Jul i Aktivitetshuset". **Eberhard von Oettingen**, st.88, beretter om "100 år med venskaber for livet", om ferieborn og deres plejeforældre.

4.12. Fl.A. **Lars Salomonsens**, st.94, foto af SGs træner Maik Machulla kåres af "Handball inside" til årets håndboldfoto.

5.12. Fl.A. bringer artikel om **Kirsten Futtrup** og **Andreas von Hessberg**, st. 61, der sammen med 15 andre flensborgere hædres for deres frivillige indsats.

6.12. Fl.A. beretter om **Wienke Reimer**, st.10, der er projektleder for et 13 ugers kursus for europæiske unge. Det støttes af Syddansk Universitet, Youth og European Nationalities og Grænseforeningen. Projektet præsenteres i en stor artikel i "Grænsen" nr.6. 27.12. bringes i DK4 et interview med hende og Jørgen Møllekær, Fl.A. Grænsen 2, april 2019 omtaler også projektet.

20.12. Fl.A. bringer en artikel om **Sonja Lehfeldt**, f. Meyer, real 48 og hendes feriebarneoplevelser.

20.12. Fl.T. beretter om Queisser-Aktion Kinder unserer Region. Blandt aktørerne er **Birte Kronenbitter**, st.85.

24.12. Fl.T.s tillæg om Heimkommen, Jobs für Rückkehrer præsenterer **Satu Elina Stuwe**, f. Bathmann, st.99, job i personaleafd. for r2p og Lars Weigelt, st.03, ansat ved MAC it-solutions.

27.12. Fl.A. omtaler **Wienke Reimers**, st.10, medvirken i DK4 i programmet "Mit liv med Danmark".

2019

10.1. Fl.A. beretter, at **Bjørn von Winterfeld** fremlægger sit speciale om „Folkerådet“ på Dansk Centralbibliotek den 16.1. Herefter redegør Louise Hessel-dal om SSF og de nye medlemmer efter krigen. Også det resultat af et speciale skrevet på Syddansk Universitet.

11.1. F.T. bringer en artikel om konferencen "Zukunft-Gestalten". Den er skabt af studerende fra masteruddannelsen ved Europa-Universität Flensburg. **Jan Scholz**, st.98, er en af initiativtagerne. En række foredrag holdes i dagene 16.1.-18.1. på Dansk Centralbibliotek.

15.1.2019 **Lone Anker Jakobsen**, tidl. lektor ved Duborg-Skolen, afgået ved døden. Fl.A. 24.1.19 mindeord fra Linjefagshold 3 HIS 1 fra 1987.

16.1. Fl. A. **Claus Christian Butt**, st.96, død 8.1.2019, mindeord i Fl. A. 24.1.19

16.1. 2019 Fl. A. interview med **Jan Paul**, st.97, i DK og på avisens hjemmeside.

19.1. Fl.A. kronik af **Stefan Polke**, st.84, "Vikingefeber"

25.1. Fl.T. bringer en artikel om **Michael Schulte**, st.09, der 26.1. optræder i Max forud for sin "Dreamer Tour".

Februar 2019 "Grænsen" nr.1. er et temanummer 'Sydslesvig i Norden', Her er et interview med **Anke Spoorendonk**, st.66.

1.2. Fl.A. **Daniel Lies**, st.98, er ny leder af Uffe-Skolen, Tønning.

1.2. Fl.A. kronikken er skrevet af **Stefan Polke**, st.84, Tema: Facebook.

2.2. Fokus: **Yvonne Cibis-Lange**, st.88, leder af ressource-team ved Husum danske skole og Jes Kruse-Skolen, Eckernförde, sammen med skolepædagog **Charlotte Hoffmann-Liedl**.

2.2. Fl.A. **Jan Paul**, st.97, skriver dagens kronik, 1. del om Hviderusland.

4.2. Fl.T. beretter om åbningen af Momo-Naturbutik i Nørregade med de tre initiativtagere: **Malene – Kjaerulf-Hoop**, **Philip Theuer** og **Mia Kafka**, st.12.

4.2. Fl.A. beretter om arbejdet med BildungsCampus, hvor Treneskolen og den danske børnehaven er engageret ved **Georg Thomsen** og **Majbritt Herrguth**, st.00.

7.2. Fl.A. portræt af **Søren Andresen**, præliminæreks 46, i anledning af 90-års-dagen 8.2.

7.2. Fl.A. Ejendomsmægler **Lena Dahlgaard**, st.09, er gæst hos Jørgen Mølle-kær i DK4 7.2. interviewet er også på www fla.de

7.2. **Maja Hojer Bruun**, st.96, er lektor i antropologi ved Århus Universitet.

7.2. **Tune Pers**, st.00, nu PhD associate professor på Københavns Universi-tet har modtaget Den frie Forskningsfonds sapere aude-pris for et projekt om Hjernens rolle i fedme., se selv på: <http://dff.dk/cases/forskere-vil-forsta-hjer-nens-rolle-i-fedme>.

12.2. Fl.A. viceinspektør **Kjeld Bonato**, st.90, modtager Bildungs- und Kulturministerin Karin Prien på Gustav Johannsen Skolen.

16.2. Fl.A.s kronik er skrevet af og handler om **Anne Schneider**, st.07, der har giftet sig med en nepalesisk musiker og bosat sig i Kathmandu, Nepal.

18.2. Fl.T. interview med bl.a. **Katrine Hoop**, st.91, med i "Kein Hafen für Nationalismus", der demonstrerer mod en planlagt FreiWild-Konzert i Flensburg.

18.2.modtog Set og sket en mail fra **Mikael Witte**, st.71: Efter 10 år som rejseleder i Mellem- og Sydamerika har **Mikael Witte**, st. 71, udgivet et to-bindsværk: Verden ifølge aztekere og inkaer: myter og historier fra Mexico og Peru. Udvalgt, oversat, genfortalt og kommenteret. I alt 1016 sider i A5-format. Illustreret med indianske og koloniale tegninger samt Wittes egne fotografier. Bøgerne koster 400 Dkr. pr bind + forsendelse, og de kan bestilles via: selskabtetfor@outlook.dk

20.2. Fl.A. beretter om SSW-U, der nedsætter en projektgruppe med henblik på oprettelse af et Ungdomsråd. Fmd. **Christopher Andresen**, st.16, og næstfmd. Tjark Jessen omtales i artiklen

20.2. Fl.A. behandler forskellen i hushandler nord og syd for Grænsen. **Lena Dahlgaard**, st.09, udtaler sig til avisen.

27.2. Fl.A. kronikken "Armslængdeprincippet er ved at forsvinde" er skrevet af **Anke Spoorendonk**, st.66. Om en evt. undersøgelse ved Sydslesvigudvalget af Skoleforeningen.

4.3. Fl.A. omtaler **Kirstin Deckerts**, real.56, bog fra 2017 "Kalejdoskopet", der nu udsendes i en tysk udgave på forlaget Novalis i Stenbjergkirke. Bogen har ISBN 978-3-941664-62-3 og koster 19,80 €.

7.3. Fl.A. har en tosidens artikel om ombygningen af Duborg-Skolen, skrevet af Cenia Beline Bahnsen. Hun gennemgår skolens bygningshistorie. Arkitekterne bag 1979-bygningen var Werner Kjær og Johann Richter.

11.3. Fl.A. beretter om **Christian Karstoft Madsen**, st.17, og Nicolai Hede Hansen, der har skabt et succesrigt firma med myselfiebokse, et tysk GmbH i tæt samarbejde med "myselfie" i Danmark.

12.3. Fl.A. beretter om **Hinnerk Petersen**, st.06, SdUs områdeleder inden for Idræt, Unge og Kultur, der har planer om at etablere SUP, Stand Up Paddling som idrætsaktivitet.

12.3. Fl.A. omtaler Minority Changemaker Programme, hvis projektleder er **Wienke Reimer**, st.10. Som optakt til det senere højskoleophold har 15 unge været samlet i København for at drøfte mindretalsidentitet og Europas fremtid.

12.3. Fl.A. oplyser, at **Anke Spoorendonk**, st.66, er blevet valgt til kasserer i EFA, European Free Alliance, en sammenslutning af 45 regional- og mindretalspartier i EU.

13.3. Fl.A. oplyser, at professor, ph.d. ved SDU **David Nicolas Hopmann**, st.99, den 25.3. holder foredrag i Borgerforeningen om "Danmark i valgåret 2019".

21.3.Fl.A.s kronik er skrevet af **Anne Schneider**, st.07, om hendes liv i Kathmandu, Nepal.

25.3. Fl.A. beretter om SdUs ny 2. næstformand **Ronny Grünewald**, st.84, der kritiserer Samrådet.

28.3. Fl.A. beretter om **Gitte Hougaard-Werner**, st.91, der har modtaget Eckernfórdes æresnål for sin 20-årige frivillige indsats.

28.3. Fl.A. bringer et indlæg om **Inka Sigels**, st.87, succesfulde årsmødeplakat.

1.4. Fl.A. bringer en stor artikel om sydslesvigeres fordele i dansk erhvervsliv ved at være tosprogede og kende såvel dansk som tysk kultur. Her præsenteres **Femke Sukohl**, st.06., som er projektleder i virksomheden World Translation A/S i Århus.

1. 4. Fl.T.s mandagsinterview drejer sig om **Rasmus Andresen**, st.05, og hans overvejelser om EU i forbindelse med hans kandidatur til Europaparlamentsvalget i maj.

3.4.Fl.A. **Henrik Vestergaard**, st.66, entrerer med Fl.A. og bringer historiske fotos og tilhørende historier i avisen.

3.4. Fl.A. bringer et portræt af ægteparret Braun, her er **Jörg Braun**, real80, i dag pedel på Duborg-Skolen.

3.4. Fl.A. Prorektor på UC Syd **Alexander v. Oettingen**, st.87, er medlem af kommission, der skal designe fremtidens læreruddannelse.

16.4. Fl.T. beretter om **Simon Borg**, st.10, der har sit eget firma "Touchpoint" i Technologie Zentrum, Flensburg.

18.4. Fl.A.s Kontakt omtaler **Mogens Amstrup Jacobsen**, st.88. Han holder foredrag i Borgerforeningen den 23.4.2019 om sit virke som præst i Asien.

18.4. "Grænsen" bringer en artikel om **Simon Faber**, st.87, der står i spidsen for Sekretariatet for Genforeningen 2020.

27.4. Fl.A. beretter om **Marie Buhl**, st.13., der medio april har påbegyndt en to-årig elevtid på Flensburg Avis. Det sker efter en uddannelse inden for marketing og kommunikation i Haderslev.

Maj 2019 Flensburg Journal bringer et stort portræt af **Anke Spoorendonk**, st.66.

2.5. Fl.T. beretter om åbningen af "naturbutik" i Nørregade. Butikken drives af **Malene Kjaerulf-Hoop**, **Philipp Theuer** og **Mia Kafka**, st.12.

4.5. Fl.A. **Lars Nielsen**, st.93, og **Jörg Braun**, real80, fik overrakt SSFs sølvnål for deres indsats.

9.5. Fl.As årsmødeavis har et portræt af kunstneren bag årsmødeplakaten, **Inka Siegel**, st. 87

9.5. Fl.A. beretter om fantasylejren på Christianslyst, hvis initiativtager og lejrleder er **Mads Lausten**, st.18.

10.5. Fl.A. bringer mindeord om **Steffen Lange**, st.72, tidl. chefredaktør for Midtjyllands Avis.

10.5. Fl.T. Chefredaktør **Jørgen Møllekær**, st.84, interviewes i anledning af

18. årskongres for MIDAS (Minority Dailies Association), der afholdes i Flensborg.

11.5. Fl.A. **Ole Storjohann**, st.03, nu arkitekt, har skrevet kronikken: Vi er alle indvandrere.

16.5. Fl.A. **Mads Lausten**, st.18, får overrakt 18. Aprilfondens ungdomslederpris.

16.5. Fl.A. **Lasse Rodewald**, st.02, kulturattache på den tyske ambassade i København, overrækker tysk sprogdiplom til elever på Tønder Gymnasium.

17.5. Fl.A. bringer et portræt af **Elise Suhr**, præliminæreks 50, og hendes liv i mindretallet.

21.5. Fl.A. bringer mindeord om **Johann Nissen**, præliminæreks 50.

21.5. Fl.A. meddeler, at tegneserietegner **Eric Knipper**, st.94, deltager i årsmødet, hvor han på årsmødepladsen signerer tegneserier og fortæller om sin produktion.

23.5. Fl.A. **Nicolai Sune Andersen**, st.91, lektor ved Duborg-Skolen skriver dagens kronik (1.del) ”Mellem det progressive og apokalyptiske”, om politik og vælgeradfærd. ” 2. del den 24.5.

23.5. åbnes en retrospektiv udstilling af afdøde **Kim Olesens**, st.73, værker på Dansk Centralbibliotek.

23.5. Fl.A. beretter om **Sven-Ole Nissen**, st.86, og uro i byrådet i Langballig, hvor han sidder som viceborgmester.

23.5. Fl.A. beretter om SSFs nyudgivelse Sangbogen Sydslesvig, hvor **Kirsten Futtrup** og **Gitte Hougaard-Werner** st.91, og **Rainer Porsch** har udgjort sangbogsudvalget.

24.5. Fl.A. beretter, at konsulentfirma hjælper med rektorjagt.

28.5. Fl.A. beretter, at **Rasmus Andresen**, st.05, er valgt ind i EU-parlamentet for De grønne med meget stor tilslutning.

17.06. tidl. gymnasieoverlærer **Frede Olsen** afgået ved døden

22.6. Fl.A. omtaler Duborg-Skolens dimission.

22.6. Fl.A. omtaler **Lisbet Mikkelsen Buhls**, st.78, beretning på Fl.A.s generalforsamling.

29.6. Fokus bringer fotos af studenterholdet og afgangsholdet fra Duborg-Skolen. Juni 2019 **Nikolai Lengefeldt**, st.05, har udarbejdet en ny portal ”Oplev Sydslesvig”, www.oplev-sydslesvig.dk Han har siden oktober 2018 været eventkoordinator ved Dansk Centralbibliotek. Omtalt i ”Grænsen”, Grænseforeningens magasin om mindretal, sprog og kultur, juniudgaven.

Et klip fra ”Information” bringer en anmeldelse af bogen ” Ud med dannelsen – 50 år efter 1968”. cand.mag. **Angela Guski**, tidl. underviser ved Duborg-Skolen, er en af medudgiverne.

Flensburg Journal, juli 2019 side 8-16 portræt af **Karin Johannsen-Bojsen**, st.

54, og af **Clemens Teschendorf**, st.94, side 20-24.

Tim Leckl, st. 89, har opnået møderet for Højesteret

10.7. Fl.A. omtaler **Joscha Hofeldt**, st.98, forretningsfører for Restaurant og Hotel Strandleben, Slesvig, der har fået fire stjerner. 4-stjernerrestaurant.

10.7. Fl.A. beretter om **Kerstin Pauls**, st.96, daglig leder af Skipperhuset i Tønning.

12.-13.7. Fl.A.s kronik er skrevet af **Svend Duggen**, st.89. Den handler om Sliens tilstand.

16.7. Fl.A. bringer mindeord om **Søren Andresen**, pr 46, Hyllerup.

1.8. Fl.A. beretter om **Tine Bruhns** st.97, optræden i forbindelse med Hofkultur.

5.8. Fl.A. interviewer **Hans-Otto Nielsen**, st. 61, om oplevelser som feriebarndom i Danmark.

7.8. Fl.A. portrætterer **Claas Johannsen**, st.13, nu formand for FADL, Foreningen af danske lægestuderende.

8.-9.8. Fl.A.s kronik er skrevet af **Karin Johannsen-Bojsen**, st.54, En jubilerende Duborglærers erindringer.

9.8. gratis koncert med **Niels Gløe**, st.09, og **Mads Daetz**, st.09, og **Steffen Koch**, st.09, ved Schlachthof. Fundet på facebook "Bevar de danske skoler."

10.8. Fl.A. bringer et afskedsinterview med rektor **Ebbe Rasmussen**. 2003-2019

15.8. Fl.A. refererer fra nu tidligere rektor **Ebbe Rasmussens** afskedsreception, hvor han tilkendegav utilfredshed med det ændrede spillerum for gymnasiets rektor. Ebbe Rasmussen blev behørigt hyldet af de fremmødte med Generalkonsul Kim Andersen i spidsen.

15.8. Fl.A. **Tim Riediger**, st.90, åbner 24. august kl. 15 en fotoudstilling i Alte Schule Satrup. **Tim Riediger** modtog i 2017 Kreis Schleswig-Flensburgs kulturpris.

15.8. Fl.A. beretter, at **Lukas Lausen**, st.10, forlader et job i Brüssel for det tidl. Europaparlaments-medlem, den nuværende udenrigsminister Jeppe Kofod for at blive Public Affairs Manager for Danfoss med arbejdssted i København og Nordborg.

22.8. Fl.A.s kronik er til minde om **Sv.E. Thomassen**, tidl. Skoleleder i Frederikstad. Her vises et foto af skolens tidligere og nuværende skoleledere bl.a. **Bjarne Stenger Wulff**, st.82, og den nuværende leder **Bjørn Kasubke**, st.97.

23.8. Fl.A. fortæller om genvisit på Duborg-Skolen af elever og lærere fra Kina.

24.8. Fl.A. beretter, at **Wienke Reimer**, st.10, forlader Grænseforeningen, hvor hun har stået for Minority Changemaker Programme I stedet tiltræder **Per Oetzmann**, st.06. Også **Jeppe Pers**, st.03, har søgt nye udfordringer.

24.8. Fl.A. omtaler en forestående konference (7.november), ledet af **Camilla Hansen**, st.00, fra Center for mindretalspædagogik under UC Syd Haderslev.

26.8. Fl.A. præsenterer Duborg-Skolens nye rektor **Heino Aggedam**, der kom-

mer fra en stilling som vicerektor på et Odensegymnasium. Han tiltræder 1. oktober.

Fl.A. 30.8. og Fl. T. 2.9. præsenterer **Christin Finke, f. Fischer**, st.05, som ny forretningsfører for Fahnen-Fischer på Skibsbroen.

2.9. Fl.T. omtaler **Tim Riediger**, st.90, der har en udstilling af egne fotos i Alte Schule i Satrup.

7.9. Fl.A. præsenterer Duborg-Skolens ny rektor **Heino Aggedam**.

11.9. Fl.A. præsenterer stort opsat **Anne Lobach**, f. Winkelströter, st.05, og **Raphael Lobachs**, st.99, hus i Ves.

18.9. Fl. A. præsenterer stort opsat **Katrin Lass**, st.90, og **Casper Schacks**, st.97, hus i Bov.

20.9. Fl.A. meddeler, at elever på Duborg-Skolen nu selv vil stå for udgivelsen af et skoleblad.

25.9. Fl.A. beretter om **Alexander von Oettingen**, st.87, der får overrakt Gyl-dendals pris for pædagogisk formidling for bogen "P....dårlig undervisning".

1.10. Fl.A. bringer en præsentation af Duborg-Skolens nye rektor **Heino Aggedam**, der tiltræder denne dag. Se andetsteds i årsskriftet.

8.10. Fl.A. bringer en artikel om **Christin Finke**, f. Fischer, st.05, der har overtaget forretningen "Fahnenfischer".

16.10. Fl.A. oplyser, at **Thore Husfeldt**, st. 87, pr.1.10. er udnævnt til professor ved IT-Universitetet i København. Også tak til **Steen Harck** for mail om dette.

16.10. Fl.A. beretter om pensioneret Duborglærer **Irene Tolstrups** dramatiske oplevelser i Tyrkiet.

23.10. Fl.T. omtaler **Michael Schultes**, st.09, album "Highs and Lows", der udkommer i disse dage.

30.10. Fl. A. oplyser, at **Lars Erik Bethge**, st. 89, i februar 2020 overtager ledelsen af Danevirke Museum efter **Nis Hardt**, st.72, der går på pension.

1.11. Fl.As kronik er skrevet af **Stefan Polke**, st.84, "Superman versus Jesus".

1.11. Fl.A. bringer en opsang til uengagerede studerende af prorektor ved UC Syd **Alexander von Oettingen**, st.87.

Redaktionen af Set og Sket sluttede 1.11. 2019

Regnskab for Duborg-Samfundet 6. 11. 2018 – 6. 11. 2019

Union-Bank konto 21520, BLZ: 21520100

(IBAN: DE78 2152 0100 0000 0215 20, BIC: UNBNDE21XXX)

Indestående 6.11. 2018	7734,10 €	
Indbetalinger til Duborg – Samfundet	4122,22 €	
Trykning af årsskrift (regning udestående)		0,00 €
Udsendelse af årsskrift		1345,10 €
Boggaver til afgangselever		211,00 €
Legater til afgangselever		1600,00 €
Møde med jubilarer mm		200,00 €
Trykning af giroblanketter		80,00 €
Indestående 6. 11. 2019		8420,22 €
	11856,32 €	11856,32 €

Danske – Bank konto 8045321, Reg. Nr.: 1551

IBAN: DK40 3000 0008 0453 21 BIC: DABADKKK

Indestående 6. 11. 2018	8352,97 kr	
Indbetalinger til Duborg – Samfundet	6885,00 kr	
Renter	0,67 kr	
Indestående 6. 11. 2019		15238,64 kr
	15238,64 kr	15238,64 kr

Flensborg, den 13. 11. 2019

G. Dyrvig

Revideret den 13. 11. 2019

Rudolf Foh

Duborg-Samfundets adresser:

Duborg-Samfundets adresse i Danmark:

Postboks 380
DK-6330 Padborg

Duborg-Samfundets adresse i Sydslesvig:

Ritterstr. 27
D-24939 Flensburg

Duborg-Samfundets konto(årsskrift)

Danske Bank 8 04 53 21 Reg.-Nr. 1551
Union-Bank (Flensburg) IBAN: DE78 2152 0100 0000 0215 20
BIC: UNBNDE21XXX

Hjemmeside: www.duborg-skolen.de menu-punkt elever
www.duborg-samfundet.dk

Fungerende arbejdsudvalg:

Rudolf Föh
Am See 4, D-24955 Harrislee
Tlf. 0461 – 73902

Erik Jensen
Marienallee 55, D-24937 Flensburg
Tlf. 0461 – 90 93 257 e-mail: erik2jensen@gmail.com

Gunnar Dyrvig
Friedrichstal 38, D-24939 Flensburg
e-mail: gdyrvig@aol.com

Ole Møller, web-ansvarlig
Varnæsvej 54 DK 6200 Aabenraa
email: moeller.ole@gmail.com

Tryk: H. Alsen
D-24977 Ringsberg